

عملکرد شورای حقوق بشر برای حمایت حقوقی از مهاجران در شرایط کووید-۱۹

محمد مراد اسفندیاری گله، مسعود راعی، علیرضا انصاری مهبیاری^۳

۳۰

چکیده

ظهور و انتشار ناگهانی کووید-۱۹، که به سرعت به ابعاد همه گیر رسید، نیاز به واکنش فوری متناسب با شرایط از سوی رویه های ویژه شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد و نهادهای بین المللی ایجاد شده بر اساس پذیرش انسان داشت. معاهدات حقوق، کمیته ها این پاسخ طیف گسترده ای از حوزه هایی را پوشش می دهد که کووید-۱۹ در آنها تأثیرات منفی جدی ایجاد کرده است. وضعیت نامطمئن بسیاری از مهاجران به وضوح به دلیل بیماری همه گیر بدتر شده و منجر به نقض شدید حقوق بشر شده است و مهاجرت را به موضوعی بسیار مهم تبدیل کرده است. به همین دلیل در این پژوهش با استفاده از روش کیفی منطبق بر تحلیلات عقلانی به بررسی مسائل مختلف مرتبط با حقوق مهاجرین پرداخته است، و نقش سازمان حقوق بشر در تمامی ابعاد و وضعیتی مهاجرین را مورد بررسی قرار داده است. نتایج نشان داده است نکته این است که پتانسیل تحول آفرین اقدامات سیاسی ناشی از بحران کووید-۱۹ در را بیش از حد ایده آل نشوند. اما این در حالی است که نمایانگر سیاست قابل توجهی هستند، زیرا می توانند ناتوانی مزمین سازمان حقوق بشر را برای محافظت از امنیت روزمره و کرامت انسانی مهاجران عودت کننده آشکار کنند.

کلیدواژه ها: عملکرد شورای حقوق بشر، حمایت حقوقی، بیماری های فراگیر، مهاجران، کووید-۱۹.

دوره ۸، شماره ۳، پیاپی ۳۰

پاییز ۱۴۰۳

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت:

۱۴۰۳/۰۷/۰۳

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۳/۰۹/۲۵

صص: ۴۰۱-۳۷۵

شابا چاپ: ۲۵۸۸-۴۵۶۵

الکترونیکی: ۲۷۱۷-۰۳۸۱

۱. دانشجوی دکتری گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

۲. استاد گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران (نویسنده مسئول)

masoudraei@yahoo.com

۳. استادیار گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

مقدمه

مسئله مهاجرت انسان به طور جدایی ناپذیری با همه گیری کووید-۱۹ که در اواخر سال ۲۰۱۹ آغاز شد و اثرات آن همچنان آشکار می شود، گره خورده است. مهاجرت انسان - به ویژه با پیشرفت های جهانی در حمل و نقل و اتصال به یکدیگر - یک عامل مهم در گسترش همه گیری است. با این حال، تأثیر همه گیری کووید-۱۹ بر میلیون ها نفری که به دلایل ایمنی و اقتصادی مجبور به مهاجرت شده اند، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. در این رساله، مروری بر چالش های حقوق بشری که مهاجران اجباری در حال حاضر در طول این همه گیری با آن ها مواجه هستند، ارائه می کنیم. در حالی که ما به همه ابعاد تأثیر کووید-۱۹ توجه نمی کنیم، چندین موقعیت نگران کننده را که برای پناهندگان و پناهجویان به وجود آمده است را برجسته می کنیم. این ها شامل محدودیت های ورود به برخی از کشورهایی است که قبلاً از پناهجویان استقبال می کردند. اشکال آشکار و پنهان طرد مهاجران از بازار کار به دلیل افزایش بیکاری و مشکلات اقتصادی و اجرای سیاست های جدید اخراج و همچنین سیاست های جدید طرد برای مهاجرانی که در گذشته مجاز به کار بوده اند. بدون تلاش های هماهنگ برای تقویت همبستگی با همه مهاجران اجباری و تضمین حقوق بشر آنها، سیاست های تبعیض آمیز و محدودکننده ای که در دهه گذشته در شمال جهانی وضع شده است، تثبیت خواهد شد. در نتیجه، پناهجویان و پناهجویان کمتری تحت حمایت قرار خواهند گرفت و همچنان در کشورهای خود با خشونت و آزار و اذیت مواجه خواهند شد. بدون تلاش های هماهنگ برای تقویت همبستگی با همه مهاجران اجباری و تضمین حقوق بشر آنها، سیاست های تبعیض آمیز و محدودکننده ای که در دهه گذشته در شمال جهانی وضع شده است، تثبیت خواهد شد. در نتیجه، پناهجویان و پناهجویان کمتری تحت حمایت قرار خواهند گرفت و همچنان در کشورهای خود با خشونت و آزار و اذیت مواجه خواهند شد. بدون تلاش های هماهنگ برای تقویت همبستگی با همه مهاجران اجباری و تضمین حقوق بشر آنها، سیاست های تبعیض آمیز و محدودکننده ای که در دهه گذشته در شمال جهانی وضع شده است، تثبیت خواهد شد. در نتیجه، پناهجویان و پناهجویان کمتری تحت حمایت قرار خواهند گرفت و همچنان در کشورهای خود با خشونت و آزار و اذیت مواجه خواهند شد.

مسئله مهاجرت انسان به طور جدایی ناپذیری با همه گیری کووید-۱۹ که در اواخر سال ۲۰۱۹ آغاز شد و اثرات آن همچنان آشکار می شود، گره خورده است. مهاجرت انسان - به ویژه با پیشرفت های

جهانی در حمل و نقل و اتصال به یکدیگر - یک عامل مهم در گسترش همه گیری است. با این حال، تأثیر همه گیری کووید-۱۹ بر میلیون‌ها نفری که به دلایل ایمنی و اقتصادی مجبور به مهاجرت شده‌اند، بسیار کم توجه شده است. این امر برای کسانی که در بازداشتگاه‌ها یا اردوگاه‌های پناهندگان زندگی می‌کنند با توانایی محدود برای کنترل محیط اطراف خود و منابع مادی کمی برای کاهش شیوع ویروس SARS-CoV-2 یا رسیدگی به اثرات بهداشتی و اقتصادی آن تشدید شده است. با بسته شدن مرزهای ملی، حرکت خود به یک قربانی ویروس تبدیل شده است. طی چند هفته پس از شناسایی ویروس کووید-۱۹ توسط شورای سازمان حقوق بشر به عنوان یک بیماری همه گیر، بسیاری از کشورها اقدام به محدود کردن سفر و/یا بستن کامل مرزها کردند. حتی با کاهش تدریجی محدودیت‌های سفر در برخی کشورها در اواسط سال ۲۰۲۰، امکان اسکان مجدد به عنوان پناهنده از طریق فرآیند اسکان مجدد سازمان ملل (سازمان ملل) یا درخواست پناهندگی همچنان مشکل ساز است (رمجی-نوگالس و گلندر لانگ، ۲۰۲۰).

۱- نقش سازمان حقوق بشر در حمایت از حقوق مهاجرین در طول کووید-۱۹

اصولی برای محافظت از مهاجران، پناهندگان و سایر افراد آواره" که توسط دانشکده بهداشت عمومی میلمن دانشگاه کلمبیا تهیه شده است، دانشکده حقوق کرنل، و موسسه زولبرگ مدرسه جدید در زمینه مهاجرت و مهاجرت (۲۰۲۰) این اعلامیه ۱۴ اصل مبتنی بر حقوق بین‌الملل حقوق بشر را که باید در طول همه گیری (که از این به بعد ۱۴ اصل حفاظت نامیده می‌شود) رعایت شود، تشریح کرد. این نگرانی‌ها نشان می‌دهد که چرا حقوق بشر پناهجویان، پناهندگان و سایر مهاجران اجباری باید در طول همه گیری کووید-۱۹ در اولویت قرار گیرد.

در میان اصول، اعلامیه از ایالت‌ها می‌خواهد که به حق سلامتی مهاجران، پناهندگان و سایر افراد آواره احترام بگذارند، از جمله اینکه «تأمین داروهای ضروری، پیشگیری و درمان» بدون تبعیض (دانشگاه کلمبیا و همکاران، ۲۰۲۰). دولت‌ها همچنین باید از اقداماتی که «انگ انگ زدن یا تحریک خشونت علیه افراد به دلیل وضعیت سلامت واقعی یا تصور شده‌شان است، به ویژه زمانی که چنین انگ‌زنی با ملیت یا وضعیت مهاجرت مرتبط است، خودداری کنند و از آن‌ها جلوگیری کنند». این سند همچنین خاطر نشان می‌کند که تمام محدودیت‌های مهاجرت باید به حقوق افراد برای «ترک هر کشور اروپایی

و آسیایی یا اجاره دولت‌های متبوع خود» احترام بگذارد، و دولت‌ها باید «آزادی حرکت همه افراد در قلمرو خود را رعایت کنند». به ویژه در زمینه پناهیجویان، تاکید می‌کند که به اصل «عدم بازگشت، از جمله عدم بازگشت به خطر واقعی آزار و شکنجه، محرومیت خودسرانه از زندگی، شکنجه یا سایر رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز» احترام می‌گذارد. "این نگرانی‌ها با فراخوان اخیر کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد مطابقت دارد. سان (۲۰۲۰) پیشنهاد می‌کند که یک «ارگان معتبر» مانند کمیته حقوق بشر باید به «ضرورت و تناسب واکنش‌های دولت و سوء استفاده از اختیارات اضطراری در طول همه‌گیری» پردازد (همان: ۳۸۷).

این اعلامیه همچنین اصول مربوط به مراقبت‌های بهداشتی مبتنی بر استانداردهای حقوق بشر را مشخص می‌کند. کشورها باید از اجرای قوانین مهاجرت به نحوی که "خطر انتقال را افزایش می‌دهد" خودداری کنند و چنین اعمالی باید از حقوق دادرسی مناسب تبعیت کند. بازداشت مهاجرتی "در صورتی که چنین بازداشتی آنها را در معرض خطرات جدی برای سلامتی و زندگی خود به دلیل همه‌گیری کووید-۱۹ قرار دهد غیرمجاز است. دولت‌ها همچنین باید «اقدامات مؤثری برای کاهش انتقال کووید-۱۹» برای کسانی که در «اردوگاه‌ها، پناهگاه‌های جمعی و سکونتگاه‌ها» زندگی می‌کنند، انجام دهند. دسترسی به اطلاعات بهداشتی برای مهاجران، پناهندگان و پناهیجویان بسیار مهم است. کشورها باید اطمینان حاصل کنند که مهاجران، پناهندگان و سایر افراد آواره «حق دریافت اطلاعات در مورد کووید-۱۹، از جمله اطلاعات مربوط به علائم، پیشگیری، کنترل شیوع، درمان و امداد اجتماعی را دارند. از جمله دسترسی به اینترنت به عنوان «منبع ضروری اطلاعات». علاوه بر این، دولت‌ها باید «از حقوق زنان آواره، دختران و افراد ناسازگار جنسیتی» و سایر گروه‌هایی که ممکن است آسیب‌پذیر باشند، از جمله «سالمدان، افراد دارای معلولیت، و کودکان» اطمینان حاصل کنند.

این‌ها اصول جامعی هستند که قبل از همه‌گیری به طور گسترده مورد حمایت قرار نگرفتند، اما در شرایط کنونی فوریت بیشتری پیدا کرده‌اند. بدون تلاش‌های هماهنگ برای تقویت همبستگی با همه مهاجران اجباری و تضمین حقوق بشر آنها، سیاست‌های تبعیض‌آمیز و محدودکننده‌ای که در دهه گذشته در شمال جهانی وضع شده است، تثبیت خواهد شد (لیبال و کاشوان، ۲۰۲۰). در نتیجه، پناهیجویان و پناهیجویان کمتری تحت حمایت قرار خواهند گرفت و همچنان در کشورهای خود با خشونت و آزار و اذیت مواجه خواهند شد. در ادامه، به کسری‌های حقوق بشر و پتانسیل تحقق حقوق این گروه‌ها

می‌پردازیم و به دنبال نشان دادن از تحقیقات خود در اروپا و شورای سازمان حقوق بشر هستیم (برتولد و لیبال، ۲۰۱۹؛ پوپسکو و لیبال، ۲۰۱۸). اهمیت حقوق بشر برای پناهندگان و پناهجویان در طول همه گیری و فراتر از آن بر بسیار مهم بوده است و در طول سال‌ها مورد توجه بوده است. این همه‌گیری کووید-۱۹ در زمان حیاتی برای مهاجرت بین‌المللی رخ می‌دهد. درست قبل از بحران، جریان ورودی بی سابقه در تعدادی از کشورها ثبت شد و جمعیت مهاجران و فرزندان بومی مهاجران تقریباً در همه جا افزایش یافته است. آن‌ها در حال حاضر از هر پنج نفر در سراسر OECD یک نفر را تشکیل می‌دهند. در میان بسیاری از مهاجران اخیر، پناهندگان سهم نسبتاً بالایی را در برخی کشورها به خود اختصاص داده‌اند و این گروه با آسیب پذیری‌های خاصی روبرو بوده و نیازهای خاصی دارد.

۲- تاکید سازمان حقوق بشر بر رعایت حقوق سلامت مهاجرین

مهاجران به طور متوسط جوان‌تر از جمعیت بومی متولد شده هستند، بنابراین از نظر تئوری کمتر مستعد ابتلا به اثرات جدی سلامتی ناشی از کووید-۱۹ هستند. به عنوان مثال، در کشورهای اروپایی OECD، ۸ درصد از متولدین خارجی بالای ۷۵ سال سن دارند، در مقابل ۱۲ درصد از همسالان بومی خود. با این حال، این یک واقعیت ثابت شده است که گروه‌هایی از جمعیت با آسیب‌های اجتماعی-اقتصادی بیشتر احتمال دارد که شرایط بد سلامتی داشته باشند و بیشتر از بیماری‌های مزمن رنج ببرند، که می‌تواند خطر ابتلا به بیماری‌های همراه را در زمینه کووید-۱۹ افزایش دهد. مهاجران در اکثر کشورهای OECD در میان این گروه‌های آسیب پذیر بیش از حد حضور دارند.

حدود ۳۰ درصد از مهاجران در OECD در فقر نسبی زندگی می‌کنند، در حالی که ۲۰ درصد از افراد بومی متولد شده‌اند. (OECD/European Union، ۲۰۱۸). همچنین احتمال بیشتری دارد که در مسکن‌های غیر استاندارد (۲۳ درصد در مقابل ۱۹ درصد) و دو برابر بیشتر در خانه‌های پرجمعیت (۱۷ درصد در مقابل ۸ درصد) زندگی کنند. شرایط بد مسکن احتمال ابتلا را افزایش می‌دهد، به ویژه با توجه به این که مهاجران بیشتر در خانواده‌های بزرگ زندگی می‌کنند.

در کنار شرایط بد مسکن، مهاجران نیز به احتمال زیاد در ساختمان‌ها و محله‌های با تراکم بالاتر زندگی می‌کنند، که رعایت فاصله اجتماعی را دشوارتر می‌کند. این امر به ویژه در مورد گروه‌های خاصی که با هم در مسکن جمعی زندگی می‌کنند، مانند پناهجویان صادق است. به عنوان مثال، دانشگاه بیله

فلد (۲۰۲۳) دریافتند که در مقایسه با سایر اشکال مسکن، مسکن جمعی برای پناهجویان و پناهندگان خطر انتقال کووید-۱۹ را در صورت اولین تشخیص مثبت تا ۱۷ درصد افزایش می‌دهد. مهاجران نیز گروهی هستند که استفاده بیشتری از وسایل حمل و نقل عمومی دارند (بران و سیمونز، ۲۰۲۰)، که در زمان همه‌گیری به یک خطر تبدیل شده است.

علاوه بر این، مهاجران در مشاغل ضروری متمرکز هستند که نمی‌توانند از خانه انجام شوند. احتمال کمتری وجود دارد که بتوانند از راه دور کار کنند: در سه چهارم کشورهای OECD، سهم مهاجرانی که قادر به دورکاری هستند حداقل ۵ درصد کمتر از هم‌تایان بومی خود است.

برای مثال، مهاجران بیش از نیمی از کارگران خدمات خانگی در کشورهای جنوب اروپا، اسرائیل و اروپا را تشکیل می‌دهند (OECD، ۲۰۲۰). مهاجران نه تنها باید سر کار بروند، بلکه در برخی بخش‌های خاص نیز باید با شرایط کاری دشوار و ناایمن با توجه به انتقال کووید-۱۹ دست و پنجه نرم کنند. به عنوان مثال، در آلمان، شیوع ویروس کووید-۱۹ در یک کشتارگاه به بیش از ۱۵۰۰ کارمند، که اکثریت قریب به اتفاق آنها مهاجران اتحادیه اروپا بودند، سرایت کرد، که باعث قرنطینه محلی شد (بنکز و همکاران، ۲۰۲۰).

۳- نقش سازمان حقوق بشر در محدود کردن مرگ و میر ناشی از کووید-۱۹ در مهاجرین

تعدادی از کشورهای OECD اطلاعاتی در مورد مرگ و میر مهاجران ندارند، اما برای اقلیت‌های قومی. این به ویژه به بریتانیا و شورای سازمان حقوق بشر مربوط می‌شود. ترکیب این دو گروه متفاوت است اما تا حدی همپوشانی دارند. به عنوان مثال، در بریتانیا، در میان افرادی که خود را به عنوان سیاه پوستان آسیایی و قومیتی اقلیت معرفی می‌کنند، ۶۹ درصد مهاجر هستند. در اروپا، در میان اقلیت قومی اسپانیایی، تقریباً نیمی (۴۶٪) متولد خارج و ۲۴٪ دیگر بومی با والدین مهاجر متولد شده‌اند. در میان اقلیت قومی آسیایی، این ارقام به ترتیب حتی ۷۳ درصد و ۲۰ درصد است. مرگ و میر بالاتر ناشی از کووید-۱۹ در مقایسه با همسالان سفیدپوست آنها، همه گروه‌ها را در میان جمعیت سیاه‌پوست تحت تأثیر قرار داد، اما فقط بر جمعیت در سن کار در میان اسپانیایی‌ها تأثیر گذاشت. اقلیت‌ها در شورای سازمان حقوق بشر نه تنها به طور کلی تحت تأثیر مرگ و میر بالاتر کووید-۱۹ قرار می‌گیرند، این امر

پس از کنترل شرایط بهداشتی از قبل موجود و سایر عوامل جمعیتی و اجتماعی-اقتصادی نیز صدق می‌کند. برتوکی و دیمیکو (۲۰۲۰:۱۴) تخمین زده است که احتمال مرگ برای اقلیت‌های قومی در محله‌های به اصطلاح «پایین‌تر» (فرسوده) بیشتر است.

مدت کوتاهی پس از اینکه سازمان جهانی بهداشت از دولت‌ها برای اتخاذ تدابیری برای محدود کردن شیوع ویروس کووید-۱۹ تحت فشار قرار داد، حامیان حقوق بشر و نهادهای بشردوستانه سازمان ملل هشدارهایی را در مورد اینکه چگونه سیاست‌های مهار ویروس SARS-CoV-2 می‌تواند عواقب ناخواسته‌ای برای کسانی که به دنبال پناهندگی یا اسکان کشورهای ثالث به عنوان پناهنده هستند داشته باشد، مطرح کردند. آن‌ها خاطر نشان کردند که پناهجویان در بازداشت یا پناهندگان در کمپ‌ها نیز به دلیل فضاهای تنگ و غیربهداشتی در معرض خطر جدی ابتلا به کووید-۱۹ هستند. اورکات و همکاران (۲۰۲۰) اخیراً آنچه را که در خطر بود، خلاصه کرد: «اصول همبستگی، حقوق بشر و برابری باید در واکنش به کووید-۱۹ مرکزی باشد. در غیر این صورت، جهان در معرض خطر پشت سر گذاشتن کسانی است که بیشترین حاشیه را دارند» (ص ۱۴۸۲). در این رساله، مروری بر چالش‌های حقوق بشری که در حال حاضر مهاجران اجباری با آن‌ها مواجه هستند، ارائه می‌کنیم. در حالی که ما به همه ابعاد تأثیر ویروس کووید-۱۹ نمی‌پردازیم، چندین موقعیت نگران‌کننده را که برای پناهندگان و پناهجویان به وجود آمده است را برجسته می‌کنیم. این موارد شامل محدودیت‌های ورود به برخی از کشوره T اشکال آشکار و پنهان محرومیت مهاجران از بازار کار به دلیل افزایش بیکاری و مشکلات اقتصادی، اجرای سیاست‌های جدید یا تقویت‌شده می‌باشد که قبلاً از پناهجویان استقبال می‌کردند (بروقس، ۲۰۲۰).

تا مارس ۲۰۲۰، محققان و فعالان خطر محدودیت شدید یا مهار را برای پناهجویان و پناهندگان شناسایی کرده بودند. بیش از ۶۰۰ دانشگاهی، حقوقدان و مدافع حقوق بشر سندی را امضا کردند، اصولی برای محافظت از مهاجران، پناهندگان و سایر افراد آواره" که توسط دانشکده بهداشت عمومی میلین دانشگاه کلمبیا و دانشکده حقوق کرنل، و موسسه زولبرگ مدرسه جدید در زمینه مهاجرت و مهاجرت اعلامیه‌ای برای ارسال به سازمان حقوق بشر مبتنی بر حقوق مهاجرین تهیه شده است این اعلامیه ۱۴ اصل مبتنی بر حقوق بین‌الملل حقوق بشر را که باید در طول همه‌گیری (که از این به بعد ۱۴ اصل حفاظت

نامیده می‌شود) رعایت شود، تشریح کرد. این نگرانی‌ها نشان می‌دهد که چرا حقوق بشر پناهنجویان، پناهندگان و سایر مهاجران اجباری باید در طول همه‌گیری کووید-۱۹ در اولویت قرار گیرد.

در میان اصول، اعلامیه از ایالت‌ها می‌خواهد که به حق سلامتی مهاجران، پناهندگان و سایر افراد آواره احترام بگذارند، از جمله اینکه «تأمین داروهای ضروری، پیشگیری و درمان» بدون تبعیض (دانشگاه کلمبیا و همکاران، ۲۰۲۰). دولت‌ها همچنین باید از اقداماتی که «انگ انگ زدن یا تحریک خشونت علیه افراد به دلیل وضعیت سلامت واقعی یا تصور شده‌شان است، به ویژه زمانی که چنین انگ‌زنی با ملیت یا وضعیت مهاجرت مرتبط است، خودداری کنند و از آن‌ها جلوگیری کنند». این سند همچنین خاطر نشان می‌کند که تمام محدودیت‌های مهاجرت باید به حقوق افراد برای «ترک هر کشور اروپایی و آسیایی یا اجاره دولت‌های متبوع خود» احترام بگذارند، و دولت‌ها باید «آزادی حرکت همه افراد در قلمرو خود را رعایت کنند». به ویژه در زمینه پناهنجویان، تاکید می‌کند که به اصل «عدم بازگشت، از جمله عدم بازگشت به خطر واقعی آزار و شکنجه، محرومیت خودسرانه از زندگی، شکنجه یا سایر رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز» احترام می‌گذارد. "این نگرانی‌ها با فراخوان اخیر کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد مطابقت دارد. برای ایجاد یک نظر کلی در مورد مسئولیت‌های دولت برای حمایت از حقوق مدنی و سیاسی در زمینه شرایط اضطراری بهداشت عمومی. سان (۲۰۲۰) پیشنهاد می‌کند که یک «ارگان معتبر» مانند کمیته حقوق بشر باید به «ضرورت و تناسب واکنش‌های دولت و سوء استفاده از اختیارات اضطراری در طول همه‌گیری» بپردازد (همان: ۳۸۷).

۴- توجه حقوقی سازمان حقوق بشر به کمپ‌های پناهندگان در طول کووید-۱۹

در حال حاضر، پناهندگانی که به دنبال ایمنی در برابر خشونت و بلایا هستند، با مجموعه جدیدی از نگرانی‌های ایمنی مرتبط با همه‌گیری کووید-۱۹ و پروس مواجه هستند (کرودید، ۲۰۲۰). بر اساس برآوردهای سازمان ملل، ۲,۶ میلیون پناهنده در سراسر جهان در کمپ‌ها زندگی می‌کنند.

کمیساری عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان شورای سازمان حقوق بشر دستورالعمل‌های شورای سازمان حقوق بشر برای محافظت از کووید-۱۹ شامل شستن دست‌ها با آب و صابون، پرهیز از تجمع، پوشیدن ماسک در اماکن عمومی و انزوای اجتماعی در هنگام بیماری ارائه داده است (شورای

سازمان حقوق بشر، ۲۰۲۰). این دستورالعمل‌ها در کمپ‌های پناهندگان چالش برانگیز و گاهی غیرممکن هستند، اردوگاه‌هایی که قرار است سرپناه‌های موقتی باشند، جایی که کسانی که از درگیری، بلاای طبیعی و نقض حقوق بشر می‌گریزند می‌توانند امنیت پیدا کنند. کمپ‌ها به طور ایده آل نیازهای اولیه مانند مسکن، غذا و مراقبت‌های بهداشتی را فراهم می‌کنند. با این حال، بیشتر کمپ‌ها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که افراد زیادی را در کنار هم قرار دهند، و شیوع بیماری‌های وبا و ابولا در گذشته نشان می‌دهد که این نزدیکی می‌تواند باعث گسترش سریع بیماری‌ها شود (کوردیت، ۲۰۲۰).

علاوه بر فضاها، شلوغ، اردوگاه‌های پناهندگان اغلب دسترسی به آب و سرویس بهداشتی کافی را برای ایجاد بهداشت مناسب فراهم نمی‌کنند و باعث افزایش بیشتر بیماری می‌شوند. کمیته نجات بین المللی (۲۰۲۰) اخیراً تراکم جمعیت اردوگاه‌های بنگلادش، یونان و سوریه را با کشتی تفریحی دیموند پرنسس مقایسه کرده است. در نهایت شورای حقوق بشر به این نتیجه رسید که به دلیل ترکیبی از تراکم بالای جمعیت و عدم دسترسی به آب و بهداشت، این بیماری احتمالاً با سرعت بیشتری در این کمپ‌ها گسترش می‌یابد. از آنجایی که این شرایط در اکثر کمپ‌های پناهندگان در سراسر جهان وجود دارد، پناهندگان و کارکنان بشردوستانه احتمالاً با چالش‌های اساسی بهداشتی روبرو خواهند شد. نگرانی‌های دیگر برای افراد آواره شامل محدودیت‌های مسافرتی مرتبط با کووید-۱۹ است که ممکن است برخی را به دلیل ناامیدی مجبور به تلاش برای عبور از مرزهای خطرناک‌تر کند. کمیسیون عالی پناهندگان سازمان ملل متحد شورای سازمان حقوق بشر (۲۰۲۰) کمپ‌های پناهجویان در مناطق خاصی در جهان خطرات بیشتری دارند. کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان «شورای سازمان حقوق بشر» نگران درگیری‌ها در برخی مناطق در غرب و مرکز آسیا است، جایی که بیش از نه میلیون آواره اجباری در آن زندگی می‌کنند، چالش‌هایی را تشدید می‌کند که یک جمعیت از قبل آسیب پذیر در بحبوحه همه‌گیری همه گیر با آن مواجه هستند (شورای سازمان حقوق بشر، ۲۰۲۰).

علاوه بر این، تأثیر کووید-۱۹ ممکن است بر زیرساخت‌های شکننده مراقبت‌های بهداشتی و اقتصادهای در حال مبارزه در کشورهای در حال توسعه که ۸۵ درصد پناهندگان در آن اسکان داده شده‌اند، غلبه کند. بسیاری از کسانی که در کمپ‌های آوارگان و آوارگان داخلی زندگی می‌کنند به اقتصاد غیررسمی متکی هستند، که به طور نامتناسبی در طول بحران‌های بهداشت عمومی تحت تأثیر قرار

می‌گیرد. همچنین، کسانی که در کمپ‌های پناهندگان زندگی می‌کنند اغلب به سیستم‌های مراقبت‌های بهداشتی ملی دسترسی ندارند.

زنان و دختران آواره در طول همه‌گیری با خطرات بیشتری روبرو هستند. محدودیت‌های حرکتی و کاهش تعامل با اعضای جامعه در طول فاصله‌گذاری اجتماعی، اثرات خشونت شریک صمیمی را تشدید می‌کند (شورای سازمان حقوق بشر 2020b). تأثیر منفی بر اقتصاد ممکن است برخی از زنان را مجبور کند برای انجام تعهدات مالی در رابطه جنسی بقا شرکت کنند و دختران جوان بیشتری ممکن است مجبور به ازدواج زودهنگام شوند. در طول شیوع ابولا در غرب آسیا در سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۱۷، تعطیلی مدارس منجر به افزایش نرخ ترک تحصیل دختران، سوء استفاده جنسی، ازدواج‌های زودهنگام و بارداری‌های زودهنگام شد، کارکنان بشردوستانه و دولت‌های میزبان پناهندگان باید این شرایط جنسیتی را در نظر بگیرند.

۵- تاکید سازمان حقوق بشر بر اثرات کووید-۱۹ بر پناهندگان و مهاجران در کمپ‌ها

قبل از همه‌گیری، یونان برای میزبانی از حدود ۱۱۵۰۰۰ پناهجو تلاش می‌کرد (شورای سازمان حقوق بشر ۲۰۲۰). این کشور هنوز در حال بهبودی از فروپاشی مالی سال ۲۰۰۸ است، مالیات‌های بالایی دارد و اقدامات ریاضتی شدید همچنان پابرجاست (کاراگونیس، ۲۰۱۷). از زمان توافق اتحادیه اروپا و ترکیه در سال ۲۰۱۶، افرادی که به دنبال پناهندگی در کشورهای اتحادیه اروپا هستند باید در طول فرآیند درخواست خود که می‌تواند چندین سال طول بکشد در یونان بمانند. تقریباً ۴۰۰۰۰ پناهنده در پنج جزیره یونان زندگی می‌کنند که حدود ۳۵۰۰۰ نفر در مراکز پذیرش و شناسایی (RICS) زندگی می‌کنند که در مجموع فقط ظرفیت نگهداری ۵۴۰۰ نفر را دارند (شورای سازمان حقوق بشر، 2020c). هزاران نفر به دلیل کمبود ظرفیت در سازه‌های غیررسمی خارج از کمپ‌ها زندگی می‌کنند. برخی از اردوگاه‌ها ده برابر ظرفیت مازاد دارند. این ازدحام بیش از حد باعث حفاظت، امنیت و خطرات سلامتی بزرگی می‌شود، به ویژه برای آسیب پذیرترین افراد در زمینه کووید-۱۹ (شورای سازمان حقوق بشر، ۲۰۲۰). در نوامبر ۲۰۱۹، یونان اعلام کرد که به دلیل ازدحام بیش از حد جمعیت، حدود ۲۰۰۰۰ نفر را از کمپ‌های جزیره به سرزمین اصلی منتقل خواهد کرد، اما این کار را انجام نداده است (دیده بان حقوق بشر، ۲۰۲۰).

محدودیت‌های رفت و آمد برای شهروندان یونانی در اوایل ماه مه ۲۰۲۰ برداشته شد، اما چندین بار برای ساکنان کمپ تمدید شد و آخرین تمدید آن تا اوایل ژوئیه ۲۰۲۰ بوده است، این‌ها به عنوان یک نگرانی بهداشت عمومی برای "محدود کردن گسترش کووید-۱۹ در مناطق پر ازدحام" توجیه شدند. سازمان‌های حقوق بشر از دولت یونان به دلیل عدم واکنش مؤثر برای محافظت از حقوق پناهندگان در طول همه‌گیری انتقاد کرده‌اند، با این حال مقامات یونانی ادعا می‌کنند که برای رسیدگی به خطرات کووید-۱۹ در کمپ‌ها به کمک بیشتری از اتحادیه اروپا و جامعه بشردوستانه نیاز دارند.

۶- نقش سازمان حقوق بشر در اسکان پناهندگان

اسکان مجدد پناهندگان از کشور پناهندگی به کشوری که اقامت دائم و مسیری برای شهروندی ارائه می‌دهد یکی از "سه راه حل بادوام" کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل است (شورای سازمان حقوق بشر، ۲۰۰۳). با این حال، این کمترین نتیجه رایج است که عمدتاً به دلیل عدم تمایل کشورهای میزبان بالقوه برای ارائه تعداد قابل توجهی از فضاهای اسکان مجدد دائمی است. بنابراین، در پایان سال ۲۰۱۸ بیش از ۲۰ میلیون پناهنده مورد نگرانی شورای سازمان حقوق بشر وجود داشت، اما در سال ۲۰۱۹ تنها ۸۱۶۰۰ نفر برای اسکان دائم در سراسر جهان توصیه شدند (شورای سازمان حقوق بشر، ۲۰۲۰). به طور متوسط، هر سال، کمتر از ۱٪ از کل پناهندگان قادر به اسکان دائمی در کشورهای ثالث مانند شورای سازمان حقوق بشر آمریکا، اروپا، استرالیا و کشورهای اروپایی هستند.

از لحاظ تاریخی، شورای سازمان حقوق بشر آمریکا بیشترین تعداد پناهنده را از طریق برنامه جهانی اسکان مجدد پناهندگان پذیرفته است. با این حال، در سال ۲۰۱۸، به دلیل کاهش شدید دولت ترامپ در پذیرش پناهندگان اروپا، این تمایز را از دست داد (ککو، ۲۰۱۹). این امر در مارس ۲۰۲۰ تشدید شد، زمانی که شورای سازمان حقوق بشر با استناد به گسترش کووید-۱۹ به طور موقت همه اسکان پناهندگان را به حالت تعلیق درآورد. این تغییرات، هر چند «موقت»، طنز بی‌رحمانه‌ای هستند: پناهندگانی که در کمپ‌ها زندگی می‌کنند به‌ویژه در معرض خطر ابتلا به کووید-۱۹ هستند و همانطور که قبلاً ذکر شد، می‌توانند به منابع کمی برای مبارزه با این بیماری دسترسی داشته باشند. دولت ترامپ با ادعای اینکه ویروس کووید-۱۹ تهدیدی برای سلامت عمومی است، در مارس ۲۰۲۰ چندین تغییر سیاستی را در

نحوه رسیدگی شورای سازمان حقوق بشر به پرونده‌های پناهندگان و پناهجویان اعمال کرد. این‌ها شامل تعلیق برنامه الحاق خانواده بود. عدم ارائه پناهگاه به خردسالان بدون همراه؛ و دیگر اولویت اسکان آسیب پذیرترین پناهندگان در کمپ‌ها و موقعیت‌های شهری خارج از کشور نیست (سومین، ۲۰۲۰). برای کسانی که از درگیری یا آزار و شکنجه فرار می‌کنند، حتی افراد و خانواده‌هایی که توسط کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل برای اسکان مجدد در کشورهای ثالث شناسایی شده‌اند، وعده پناهگاه در شورای سازمان حقوق بشر آمریکا یا سایر کشورها در میان همه گیری کووید-۱۹ توهمی شده است. جو بایدن به‌عنوان رئیس‌جمهور متعهد شده است که پذیرش سالانه پناهندگان را به ۱۲۵۰۰۰ نفر در سال افزایش دهد و «آن را در طول زمان متناسب با «ارزش‌های مسئولیت و نیاز جهانی بی‌سابقه» آمریکا افزایش دهد (بایدن هریس، دوم). علیرغم این تعهد، بیماری همه گیر چالش‌های منحصر به فردی را برای اسکان مجدد پناهندگان به شورای سازمان حقوق بشر ایجاد خواهد کرد. هاسلوهرنر (۲۰۲۰) نشان می‌دهد که «افزایش مداوم موارد ابتلا به ویروس کووید-۱۹ در شورای سازمان حقوق بشر و در سطح جهان، و رکود اقتصادی مرتبط - از جمله نرخ بالای بیکاری داخلی - احتمالاً روند اسکان مجدد پناهندگان را نیز مختل می‌کند.»

۷- پناهندگان اسکان داده شده آسیب پذیر در شورای سازمان حقوق بشر

به طور گسترده‌ای شناخته شده است که پناهندگان تازه وارد با موانعی در زمینه تأمین سلامت، مسکن و امنیت اقتصادی روبرو هستند. این شرایط در طول کووید-۱۹ تشدید شده است. همانطور که مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری اخیراً اشاره کرد:

به دلیل شرایط اجتماعی و اقتصادی، پناهندگان اسکان داده شده با بسیاری از چالش‌های مشابهی روبرو هستند که منجر به سلامت ضعیف‌تر برای برخی گروه‌های اقلیت نژادی و قومی در شورای سازمان حقوق بشر می‌شود. پناهندگان همچنین با چالش‌های سیستم مراقبت‌های بهداشتی جدید و یافتن اطلاعات بهداشتی که می‌توانند درک مرکز کنترل و پیشگیری از بیماران روبرو هستند.

مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری همچنین دریافت که پناهندگان در مشاغلی مانند بسته‌بندی گوشت، فروشگاه‌های مواد غذایی، سرایداری، رستوران‌ها- که در آن‌ها با وجود شیوع ویروس کووید-۱۹ در محل کار یا جوامعشان، اغلب مجبور به ادامه کار هستند، جمع شده‌اند مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری متخصصان بهداشت و سلامت عمومی و سازمان‌های اجتماعی و آژانس‌های اسکان مجدد پناهندگان را تشویق کرده است تا «منابع حساس فرهنگی در زمینه پیشگیری، علائم و خود مدیریتی کووید-۱۹ را در اختیار پناهندگان قرار دهند. آن‌ها همچنین توصیه می‌کنند که به پناهندگان تجهیزات محافظتی شخصی و وسایل نظافتی بدهید، که ممکن است در خانه یا محل کار آنها کم یا ناکافی باشد. با وجود این مراحل توصیه شده، مشخص نیست که آیا اکثر پناهندگان اطلاعات و تجهیزات کافی برای محافظت در برابر عفونت توسط ویروس SARS-CoV-2 دارند یا خیر (کهل، ۲۰۲۱).

۸- نقش سازمان حقوق بشر در پاسخگویی به نیازهای پناهندگان

آژانس‌های داوطلبانه، مانند انجمن کمک به مهاجران عبری و کمیته نجات بین‌المللی و صدها سازمان محلی در خدمت پناهندگان در سراسر کشور، پس از تصویب اقدامات فاصله‌گذاری اجتماعی متوجه شدند که کارشان با چالش‌های جدیدی روبرو خواهد بود. بنابراین، سازمان‌های اسکان مجدد پناهندگان «خدمات ضروری» را در طول کووید-۱۹ ارائه می‌کنند، به تسهیل «تریاز» از راه دور برای دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی، ارائه اطلاعات مورد نیاز در مورد پیشگیری از گسترش بیماری، و ارائه حمایت‌های درآمد اضطراری و دسترسی به بانک‌های مواد غذایی ادامه می‌دهند. در یک مثال، «صندوق حمایت از مهاجران و پناهندگان کووید-۱۹» را ایجاد کرد تا به کارگرانی که از مشاغل بخش خدمات اخراج شده‌اند، مانند صنایع رستوران و هتلداری کمک کند. این سازمان در درخواست حمایت از همه «اعضای جامعه آسیب‌پذیر نیازمند» خاطرنشان کرد: ما می‌دانیم که بسیاری از متحدان ما پرداخت‌های محرک فدرال خود را دریافت می‌کنند - آیا شما تمام یا بخشی از آن را برای اطمینان از اینکه خانواده‌های مهاجر (از جمله پناهندگان) می‌توانند غذا را روی میز خود بگذارند و مسکن خود را حفظ کنند، کمک می‌کنند؟

علاوه بر کمک‌های مالی، که در دوره‌ای که دولت فدرال بودجه آژانس‌های اسکان مجدد را قطع کرده است (رولدان، دوم)، حیاتی است، اعضای جامعه نیز در پاسخ به کووید-۱۹ برای کمک به ارائه خدمات کلیدی بسیج شده‌اند. چندین مصاحبه نویسندگان با فعالان مردمی نشان می‌دهد که علاقه جامعه به حمایت از پناهندگان در هفته‌های پس از اجرای محدودیت‌های ماندن در خانه افزایش یافته و همچنان بالا بوده است (هاردینگ و لیبال،^۱ ۲۰۲۰). چنین تلاش‌هایی کمک کرده است تا اطمینان حاصل شود که حقوق اولیه پناهندگان در مورد مسکن، غذا و سلامت در چارچوب حمایت محدود دولت برآورده می‌شود. چه ایجاد گروه‌های کمک متقابل و چه راه اندازی کمپین‌های نوآورانه (اطلاعاتی)، جوامع محلی برای ارائه حمایت در طول این بحران ضروری بوده‌اند. داوطلبان به پناهندگان و پناهجویان در بانک‌های مواد غذایی جدید یا توسعه یافته در سازمان‌های اسکان مجدد خدمت کرده‌اند. مراکز اجتماعی؛ و/یا در کلیساها، کنیسه‌ها یا مساجد. اکثر آنها کار خود را به صورت آنلاین انجام داده‌اند، و آموزش از راه دور برای دوره‌های زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم، آمادگی آزمون شهروندی، برنامه‌های آموزش شغلی، یا سایر اشکال جامعه سازی آنلاین ارائه کرده‌اند. با افزایش شیوع این بیماری در اواخر سال ۲۰۲۰، تأثیرات اقتصادی بر پناهندگان اسکان داده شده و سایر مهاجران تشدید شد. برای مثال، اکنون زنان مهاجر بالاترین سطح بیکاری را در شورای سازمان حقوق بشر تجربه می‌کنند (گلت و همکاران،^۲ ۲۰۲۰). تلاش برای حمایت از پناهندگان و سایر مهاجران از طریق کمک‌های متقابل بعید است که در بحبوحه ادامه بحران اقتصادی میزان نیاز را برآورده کند.

فراتر از خدمات مستقیم، تأکید بر نقش افزایش یافته حمایت سیاسی برای پناهندگان مهم است. تعدادی از آژانس‌های داوطلبانه و سازمان‌های اسکان مجدد محلی، دولت‌های فدرال و ایالتی را برای حمایت مالی اضطراری از پناهندگان و پناهجویان تحت فشار قرار داده‌اند. آن‌ها همچنین درخواست کرده‌اند که خدمات شهروندی و مهاجرت شورای سازمان حقوق بشر بودجه کامل را به برنامه اسکان مجدد بازگرداند، صرف نظر از اینکه آیا پناهندگان جدید در آینده وارد می‌شوند یا خیر. در واقع، بسیاری از سازمان‌ها و آژانس‌های داوطلبانه شروع به حمایت از پایان اقدامات محدودکننده مهاجرتی که توسط دولت ترامپ اجرا می‌شود،

کرده‌اند. با این حال، همانطور که گروه‌های حقوق مهاجر تاکید کرده‌اند، بازسازی سیستم قضایی مهاجرت و افزایش حمایت‌های حقوق بشر مدتی طول می‌کشد (پرستون، ۲۰۲۰).

۹- توجه سازمان حقوق بشر بر حقوق و رفاه زندانیان مهاجر

حفاظت از سلامت و رفاه مهاجران و پناهجویانی که در بازداشت در برابر کووید-۱۹ نگهداری می‌شوند فقط یک موضوع بهداشت عمومی و سیاست عمومی نیست. این موضوع حقوق بشر است (برویک و همکاران، ۲۰۲۰؛ آمون، ۲۰۲۰). سلامتی یک حق بشری است که توسط اسناد بین‌المللی حقوق بشر تأیید شده است و پیامدهایی برای مهاجران در بازداشت دارد. برای مثال، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی «میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی» (سازمان ملل متحد، ۱۹۶۶b). از دولت‌ها می‌خواهد که اقدامات لازم را برای «پیشگیری، درمان و کنترل بیماری‌های همه‌گیر، بومی، شغلی و سایر بیماری‌ها» اجرا کنند (ماده ۱۲، ۱). قابل ذکر است، در حالی که شورای سازمان حقوق بشر نه میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و نه کنوانسیون حقوق کودک^۴ (۱۹۸۹) را تصویب نکرده است، مسلماً به دلیل سایر تعهدات حقوق بشری و قوانین داخلی خود مسئول حفظ این استانداردها است. حقوق بین‌الملل و شبکه مهاجرت سازمان ملل متحد «پارامترهایی را تعیین کرده است که کشورها باید در واکنش‌های خود به بحران کووید-۱۹، از جمله محافظت از همه کسانی که از آزادی محروم شده‌اند، پایبند باشند». دادگاه عالی شورای سازمان حقوق بشر همچنین حکم داده است که شرایط سرطانی که خطر آسیب غیرمنطقی را به همراه دارد، مانند ابتلا به یک بیماری مسری، ممنوعیت مجازات ظالمانه و غیرعادی در اصلاحیه هشتم را نقض می‌کند (هلینگ علیه مک کینی، ۱۹۹۳).

بازداشتگاه‌های مهاجرتی که توسط وزارت امنیت اداره می‌شوند، یا زندان‌ها و زندان‌های خصوصی تحت قرارداد با بازداشتگاه‌های مهاجرتی که توسط وزارت امنیت داخلی، محیط‌های تجمعی با شرایطی هستند که سلامت و زندگی زندانیان را در طول این همه‌گیری به خطر می‌اندازند (مرکز کنترل و

¹Preston

²Berwick et al

³Amon

⁴Convention on the Rights of the Child (UN CRC)

⁵Helling v. McKinney

پیشگیری بیماری،^۱(2020a). زندانیان معمولاً در شرایط شلوغ و غیربهداشتی، با تهویه ناکافی و دسترسی محدود به هوای تازه اسکان می‌یابند و در معرض خطر ابتلا به ویروس از کارکنان، بازدیدکنندگان و زندانیان جدید قرار دارند. به نقل از سازمان عفو بین الملل بسیاری از بازداشتگاه‌ها از شیوه‌های قرنطینه استفاده نمی‌کنند. همسر یکی از زندانیان در بازداشتگاه آرورا مستقر در کلرادو اظهار داشت: «سه مرد تب کرده‌اند و از جمعیت عمومی جابجا نشده‌اند. این افراد برای ابتلا به کووید-۱۹ اردک نشسته‌اند. شوهر من به خصوص در حال حاضر نیاز دارد. او بر اثر بیماری خواهد مرد!» (عفو بین الملل،^۲ ۲۰۲۰b، ص ۹). بسیاری از زندان‌ها همچنان استفاده از ضدعفونی کننده‌های دست را به عنوان کالای قاچاق ممنوع می‌کنند (تولان،^۳ ۲۰۲۰). چنین شرایطی دستورالعمل‌های بهداشت عمومی را در مواجهه با همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ برای فاصله‌گذاری اجتماعی و شستن و ضدعفونی دست‌ها و محیط خود نقض می‌کند (مرکز کنترل و پیشگیری بیماری، 2020c). علاوه بر این، زندانیان اغلب دسترسی کافی به مراقبت‌های بهداشتی پیشگیرانه و اولیه ندارند (مرکز کنترل و پیشگیری بیماری، 2020a). که می‌تواند تأثیر کووید-۱۹ بر سلامت جسمی و روانی را تشدید کند.

۱۰- تاکید سازمان حقوق بشر کودکان مهاجر بدون همراه در طول کووید-۱۹

کودکان مهاجر بدون همراه گروه آسیب پذیری هستند که تحت تأثیر همه‌گیری کووید-۱۹ قرار گرفته‌اند. بر اساس گزارش شورای سازمان حقوق بشر (۲۰۲۰)، 12.7 میلیون پناهنده و ۱,۱ میلیون پناهجو در سراسر جهان کودک هستند. کودکان مهاجر بدون همراه "کودک‌انی هستند که از هر دو والدین و سایر خویشاوندان جدا شده‌اند و توسط بزرگسالی که طبق قانون یا عرف مسئول انجام این کار است از آنها مراقبت نمی‌شود (شورای سازمان حقوق بشر، 1997). باورقی ۲ کودکان بدون همراه به مجموعه پیچیده، ناکافی و محدودکننده فزاینده‌ای از حمایت‌ها و مقررات حقوقی بین المللی مربوط به حقوق مهاجران و پناهندگان و اسناد حقوق بشر کودکان وابسته هستند (پاپوتسی،^۴ ۲۰۲۰).

1CDC
2Amnesty International
3Folan
4papoutsi

در طول همه‌گیری کووید-۱۹، بسیاری از اقدامات کنترلی و کاهشی اتخاذ شده توسط دولت‌ها تأثیر منفی بر کودکان بدون همراه داشته است و در نتیجه این اصول کلیدی را نقض می‌کند (دیده‌بان حقوق بشر، ۲۰۲۰a). بسته شدن مرزها توسط ۱۶۷ کشور، از جمله ۵۷ کشور اروپایی و آسیایی که هیچ استثنایی برای پناهجویان قائل نیستند (شورای سازمان حقوق بشر، 2020b) اتخاذ شده است، هرگونه حمایت موجود برای کودکان بدون همراه را به شدت کاهش داده است. این به نوبه خود خطرات خشونت و قاچاق کودکان را افزایش داده است (مجله سازمان ملل متحد، 2020a). دیده‌بان حقوق بشر (۲۰۲۰e) گزارش می‌دهد که تعداد زیادی از کودکان در سراسر جهان بازداشت می‌شوند که پرونده‌های پناهندگی آنها به دلیل همه‌گیری همه‌گیر به مدت نامعلومی به تعویق افتاده است. تعطیلی مدارس باعث اختلال بیشتر در تحصیل این کودکان می‌شود. علاوه بر این، انتقال به یادگیری از راه دور، به دلیل مشکلات اتصال، کمبود تجهیزات، موانع زبانی و سایر عوامل، دسترسی و استفاده از فناوری را با مشکل مواجه می‌کند. به گفته کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد، تعطیلی مدارس همچنین ناامنی غذایی و آب را برای بسیاری از این کودکان افزایش می‌دهد (شورای سازمان حقوق بشر، 2020a). در نتیجه، سازمان حقوق بشر هشدار می‌دهد که این بیماری همه‌گیر به سرعت در حال تبدیل شدن به یک "بحران حقوق کودک" است (مجله سازمان ملل متحد، 2020b).

۱۱- فاجعه سازمان حقوق بشر برای کودکان بدون همراه در شورای سازمان حقوق بشر

شورای سازمان حقوق بشر کلیه اقدامات کاهش کووید-۱۹ براساس اصول اصلی CRC، اصول میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی IC مرکز دیپورت (سازمان ملل متحد، ۱۹۶۶a)، کنوانسیون ضد شکنجه (CAT) (سازمان ملل متحد، ۱۹۸۴)، و داخلی را. قانونی مانند قانون مجوز مجدد حفاظت از قربانیان قاچاق در سال ۲۰۱۸ نقض می‌کند (سازمان پناهندگان بین‌المللی، ۲۰۲۰). در حالی که شورای سازمان حقوق بشر معاهده اصلی CRC را تصویب نکرده است، پروتکل اختیاری در مورد فروش کودکان، فحشا و هرزه‌نگاری کودکان را تصویب کرده است، که مستلزم محافظت از کودکان بدون همراه در برابر قاچاق و استثمار در طول مهاجرت است (سازمان ملل متحد، ۲۰۰۲). هنگامی که کودکان بدون همراه به مرز شورای سازمان حقوق بشر و مکزیک می‌رسند، با نقض حقوق بشر متعدد

روبرو می‌شوند. اغلب، آن‌ها از درخواست پناهندگی منع می‌شوند، بدون روند قانونی اخراج می‌شوند، یا در سیستم رفاه کودکان قرار می‌گیرند.

در مارس ۲۰۲۰، مرکز کنترل و پیشگیری بیماری دستور اضطراری صادر کرد که تأثیر عمده‌ای بر مهاجران اجباری به طور کلی و کودکان بدون همراه داشت. باورقی ۳ این فرمان که تحت عنوان ۴۲ قانون ایمنی بهداشت عمومی وضع شده است، به مقامات مهاجرت اجازه می‌دهد تا مهاجران غیرقانونی را در مرز جنوبی از جمله کودکان بدون همراه اخراج کنند و مراحل قانونی پناهندگی را تا اطلاع ثانوی در طول همه‌گیری کووید-۱۹ به حالت تعلیق درآورند (مرکز کنترل و پیشگیری بیماری، 2020b). از آن زمان، تقریباً ۱۳۰۰۰ خردسال بدون همراه از شورای سازمان حقوق بشر اخراج شده‌اند، بدون هیچ‌گونه غربالگری برای ترس معتبر از آزار و اذیت در کشور خود یا قاچاق انسان بالقوه این دستور را به عنوان تعهدات حقوقی و قوانین مهاجرت شورای سازمان حقوق بشر بنا نهادهاست (اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا، ۲۰۲۰؛ کمیته پناهندگان و مهاجران اروپا، ۲۰۲۰؛ شورای سازمان حقوق بشر تحت کنوانسیون پناهندگان ۱۹۵۱، نیکالوسی، ۲۰۲۰؛ هتاوی، ۲۰۲۰؛ واچ و همکاران، ۲۰۲۰؛ دیده بان حقوق بشر، ۱۹۹۸). علاوه بر این، این اقدامات مقررات تحت پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک در مورد فروش کودکان، فحشا و پورنوگرافی کودکان (سازمان ملل متحد، ۲۰۰۲) و قانون حمایت از قربانیان قاچاق و خشونت در سال ۲۰۰۰ را نادیده می‌گیرد (ویلاگران، ۲۰۲۰).

برای حدود ۱۸۰۰ کودک بدون همراه در مراکز بازداشت در شورای سازمان حقوق بشر (اوتول و کورکوما، ۲۰۲۰). حفاظت‌های اساسی در برابر همه‌گیری می‌تواند خطرات موجود برای چالش‌های عمده سلامت جسمی و روانی، از جمله مرگ را تشدید کند (چیتام، 2020). در حالی که حامیان مهاجرت اخیراً دولت‌های ایالتی را تحت فشار قرار دادند تا کودکان بدون همراه را در اختیار حامیان مالی بگذارند، دولت ترامپ امتناع کرد و در عوض اخراج‌ها را تسریع کرد (گارسیا بوچنک، ۲۰۲۰).

1American Civil Liberties Union
2US Committee on Refugees and Immigrants
3Nicolosi
4Hathaway
5Watch
6Willagran
7O'Toole & Carcamo
8Cheatham
9Garcia Bochenek

تأثیرات چنین نقض آشکار حقوق اساسی بشر برای کودکان بدون همراه پیچیده است و هنوز به طور کامل درک نشده است. اقدامات فعلی ایجاد شده برای کاهش شیوع کووید-۱۹ و مهار بیماری همه گیر (یا با چنین اهدافی قابل توجیه است) با اصول اصلی CRC در مورد عدم تبعیض فاصله دارد. پایبندی به منافع کودک؛ حفظ حق حیات، بقا و توسعه؛ و احترام گذاشتن به نظرات کودکان در رابطه با مورد دوم، دفتر اسکان پناهندگان شورای سازمان حقوق بشر گزارش شده است که افراد زیر سن قانونی را از صحبت با مدافعان یا رسانه‌ها مسدود کرده است (اوتول و کورکوما، ۲۰۲۰). نکته مهم این است که دولت شورای سازمان حقوق بشر در حال حاضر خانواده‌ها را در مرز شورای سازمان حقوق بشر و مکزیک جدا می‌کند، گاهی اوقات کودکان را به طور موقت در مراکز نگهداری می‌گذارد و سپس به طور خلاصه آنها را بر خلاف استانداردهای حقوق بشر برای حمایت از خردسالان اخراج می‌کند. صدها کودک و نوجوان مهاجر به سرعت توسط مقامات آمریکایی در بحبوحه همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ بدون فرصتی برای صحبت با یک مددکار اجتماعی یا درخواست پناهندگی به دلیل خشونت در کشورهای خود اخراج شدند. خارجی‌هایی که به شورای سازمان حقوق بشر می‌رسند» (دیگرسون، ۲۰۲۰).

به دنبال سیاست‌های مهاجرتی فقط: کووید-۱۹ و فراتر از آن آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد اخیراً بر تعهد جامعه جهانی برای حمایت از پناهجویان و پناهجویان در طول همه‌گیری تأکید کرد. او خاطر نشان کرد: «همه ما منافع داریم که اطمینان حاصل کنیم که مسئولیت حفاظت از پناهندگان جهان به طور عادلانه تقسیم می‌شود، و مهاجرت انسانی ایمن، فراگیر باقی می‌ماند و به حقوق بشر بین المللی و قوانین پناهندگان احترام می‌گذارد (سازمان ملل متحد، 2020c). محققین و شاغلین مددکاری اجتماعی باید در تلاش برای ایجاد همبستگی با مهاجران اجباری در دورانی که این جمعیت آسیب پذیر است، بیوندند. در واقع، ژاکلین بابا (۲۰۱۸) فعالان حقوق مهاجران و اعضای جامعه را به چالش کشیده است تا از طریق کمک‌های همسایه فراتر از "سرریزهای چشمگیر حمایت مردمی" رفته و "رهبری سیاسی مصمم و ماهر را برای مانور دادن بر تنفر بیگانه‌هراسی که امروزه آشکار است" رهبری کنند (۱۱۶). بسیج توده‌ای از حمایت برای براندازی بی‌عدالتی‌های نژادی تاریخی در شورای سازمان حقوق بشر و سایر بخش‌های جهان از طریق جنبش زندگی سیاه‌پوستان مهم است، می‌تواند آغاز جدیدی برای

مقابله با نژادپرستی و بیگانه‌هراسی در همه اشکال آن، به‌ویژه برای کسانی که از مرزهای ملی عبور می‌کنند، باشد (لیبال و کاشوان، ۲۰۲۰).

۱۲- تاکید بر مراقبت‌های بهداشتی مهاجران در طول همه‌گیری توسط سازمان حقوق بشر

علی‌رغم تلاش‌های جهانی برای حفاظت از جمعیت و بهبود سلامت، منابع مرگ و میر افراد بومی در کشورهای ثروتمند را محدود کرده است. همین را نمی‌توان در مورد مهاجران گفت. اقدامات پیشگیرانه اغلب در کمپ‌ها و مراکز بازداشت که در آن میلیون‌ها مهاجر و پناهنده در شرایط وحشتناکی در سراسر جهان زندگی می‌کنند، با شکست مواجه می‌شوند. علاوه بر این، گزارش شده است که مهاجرانی که در اثر بیماری کووید-۱۹ و یروس-۱۹ جان خود را از دست می‌دهند، جوان‌تر از بومیان هستند. در سراسر منطقه مدیترانه، ده هزار نفر بدون زیرساخت‌های کافی در کمپ‌های سرگردان زندگی می‌کنند. در این شرایط فاصله‌گذاری فیزیکی و اقدامات پیشگیرانه غیرممکن است. در میان کارگران مهاجری که در اقامتگاه‌های شلوغ زندگی می‌کردند، دومین موج همه‌گیری شیوع پیدا کرد. رهبران شورای سازمان حقوق بشر در اظهار نظر لنست از افزایش آگاهی از شرایط پناهندگان و مهاجران در محیط‌های بشردوستانه حمایت کردند. با توجه به قطعنامه‌های ۶۵۲۳ و قطعنامه‌های ۶۵۲۶ سازمان حقوق بشر شرایط در محل کار یا محل نگهداری برای تضمین حق سلامت و امنیت برای پیشگیری از کووید-۱۹ ناکافی گزارش شده است. سازمان‌های غیردولتی (NGO) که در این زمینه‌ها کار می‌کنند، چنین مسائل مهمی را گزارش کرده‌اند. بدون هیچ‌گونه برنامه کارآمد کووید-۱۹ که توسط دولت‌ها اجرا می‌شود، سازمان‌های غیر دولتی اغلب سعی می‌کنند کسری‌های سیستم مراقبت‌های بهداشتی را جبران کنند. چندین انجمن ایتالیایی چالش‌هایی را که مهاجران در طول همه‌گیری با آن مواجه هستند، برجسته می‌کنند. تعدادی از انجمن‌ها در نامه‌ای به وزیر کشور شرایط بحرانی را محکوم کرده و خواستار تعطیلی بازداشتگاه‌ها شدند. انجمن مطالعات حقوقی در مورد مهاجرت نامه‌ای به شرکت‌های عمومی بهداشتی محلی ارسال کرد تا نیاز به بازبینی ترتیبات قرنطینه و مدیریت مهاجران (مهاجران در مرکز دیپورت) را ترغیب کند. مراکز دائمی کلینیک حقوقی رم و سایر انجمن‌ها خواستار ارزیابی مجدد

بازداشت مهاجران از نظر تناسب قانونی هستند. کلینیک حقوق بشر و قانون مهاجرت، مراکز بازداشت اروپایی را با تأکید ویژه بر حقوق بهداشتی مرور کرد.

۱۳- وضعیت واقعی مهاجرین و اعتراضات آنها نسبت به وضعیت سلامتی در طول کووید-۱۹

گزارش‌های فوق به این معنا نیست که مهاجران نیالی منفعلانه نحوه رفتار با آنها را پذیرفته‌اند. در برخی نقاط، گزارش شده است که مهاجران سرگردان به تصمیم دولت برای بستن مرزها بدون تضمین بازگشت امن مهاجران اعتراض کرده‌اند (بادو، ۲۰۲۰). گزارش‌هایی از فرار مهاجران از مراکز قرنطینه وجود دارد که نشان‌دهنده نارضایتی از شیوه‌های مدیریت چنین امکاناتی است (پائودل، ۲۰۲۰). روزنامه‌نگاران تحقیقی و فعالان جامعه مدنی نیز به نوبه خود تلاش کرده‌اند تا ناامنی و بی‌توجهی مهاجران سرگردان را به تصویر بکشند و به اطلاع عموم برسانند. یکی از حساب‌های رسانه‌ای به نقل از یک مهاجر می‌گوید: «چرا اگر دولت برای من تربیتی ندهد، من کارت شهروندی دارم؟ فقط برای رأی دادن؟ احساس می‌کنم یک شهروند نیالی نیستم»، از این طریق بر حق سیاسی خود برای بازگشت به خانه تأکید می‌کنند و از دولت می‌خواهند که مسئولیت‌های خود را در قبال شهروندان خود انجام دهد (پائود، 2020b).

گروه‌های جامعه مدنی تلاش‌های خود را برای نظارت بر نقض حقوق و حیثیت مهاجران تسریع کرده‌اند (تایمز، ۲۰۲۰). چنین تلاش‌هایی به زبان حقوق، آزادی و حیثیت مهاجران بیان شده است، همانطور که در قانون اساسی ملی و کنوانسیون‌های بین‌المللی (۲۰۲۰) به ویژه قانون اساسی نیال، که حق زندگی با کرامت را تضمین می‌کند، بیان می‌شود. میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، (۱۹۶۶)، که به طور خاص هر گونه مداخله دولتی را که "جان یا رفاه جامعه را تهدید می‌کند" به نام مدیریت اضطراری محکوم می‌کند (مجمع عمومی سازمان ملل، ۱۹۶۶).

بحران و فشار فزاینده اجتماعی نیز برخی از نهادهای دولتی را دوباره فعال کرده است. در پاسخ به دادخواست ارائه شده توسط فعالان حقوقی، در تاریخ ۷ آوریل ۲۰۲۰، دادگاه عالی نیال از دولت خواست تا از حقوق مهاجران برای بازگشت به کشور حمایت کند و همچنین از ارائه آزمایشات و درمان کافی به همراه غذا و سرپناه اطمینان حاصل کند. برای مهاجران سرگردان (انجمن حمایت نیال، ۲۰۲۰، پرادان، ۲۰۲۰). به همین ترتیب، کمیسیون ملی حقوق بشر، پس از راه اندازی یک طرح نظارتی در سطح عالی

حقوق بشر برای نظارت بر وضعیت مهاجران، از دولت درخواست کرده است که به مهاجران عودت کننده معاینات بهداشتی کافی، غذا و سرپناه داده شود و اطمینان حاصل شود (کمیسیون ملی حقوق بشر نیال، ۲۰۲۰:۲).

نتیجه گیری

این مقاله به طور آزمایشی نتیجه می‌گیرد که تصمیم شورای حقوق بشر را برای باز کردن مرزهای باز خود و مداخلات بعدی آن برای محدود کردن جریان شیوع بیماری، کرامت انسانی مهاجران را تضعیف کرده است که به عنوان ترکیبی از توانایی داخلی و توانایی خارجی تعریف می‌شود، همچنین یک سؤال هنجاری عمده را مطرح می‌کند که آیا، تا چه حد و برای چه مدت، باید از جمعیت‌های فقیر و به حاشیه رانده شده مانند مهاجران عودت کننده انتظار داشت که به خاطر حفظ سلامت مردم در کل، نقض حرمت را تحمل کنند؟

این که مهاجران فرامرزی، به ویژه پناهندگان و پناهجویان، اغلب به عنوان بخشی از شیوه‌های بازداشت و اخراج در کشورهای پذیرنده یا مقصد، سختی‌های بدنی، تحقیر و حتی مرگ را تجربه می‌کنند، به طور فزاینده‌ای مستند شده است (دیونو، ۲۰۱۶، اسکوایر، ۲۰۱۷). به گزارش اسکوایر (۲۰۱۷) بدرفتاری با پناهندگان نشان‌دهنده «بحران انسان‌گرایی مدرن» است که با عادی‌سازی و تحمل بی‌عدالتی علیه کسانی که از امنیت اجتماعی و اقتصادی اولیه محروم هستند مشخص می‌شود (همان: ۵۱۵). پرونده یادآور این موارد طولانی مدت و اضطراری بی‌عدالتی است که با مهاجران به حاشیه رانده شده مواجه شده است. در عین حال، از موارد موجود نیز فاصله می‌گیرد، به این معنا که شهروندان عودت کننده، نه پناهجویان و نه پناهندگان «بی‌تابعیت» با حقوق اساسی و قانونی هستند که در پاسخ به یک بیماری همه گیر، حیثیت آنها تضعیف می‌شود.

به گفته محققان بحران، آنسل (۲۰۱۰)، اداره بحران فراملی مستلزم "انطباق شدید و همکاری بی سابقه" در سراسر سیستم‌های اداری و سیاسی گسترده است (ص ۲۰۴). در مورد حاضر، همکاری به موقع بین «سازمان حقوق بشر مبدأ» (یعنی) و «سازمان حقوق بشر مقصد» (یعنی هند) برای تضمین اداره مؤثر بیماری همه گیر به نظر می‌رسد. با این حال، ایجاد یک همکاری دوجانبه مستقل از سیاست گسترده‌تر بین دو کشور نیست. به عنوان مثال، در زمان نگارش این رساله، دو کشور درگیر یک مناقشه

مرزی جدی هستند و طرفی هند را به تجاوز به خاک خود متهم می‌کند که طرف هندی آن را رد کرده است (نایاک، ۲۰۲۰). چنین تنش سیاسی نه تنها در اداره مؤثر مهاجرت فرامرزی تداخل دارد، بلکه چشم‌انداز همکاری دوجانبه به موقع و مؤثر در پاسخ به همه‌گیری را نیز زیر سؤال می‌برد. توجه بیشتر به این پویایی‌های سیاسی بزرگتر برای آماده‌سازی و پاسخ به یک بحران بهداشت عمومی با ماهیت فراملی ضروری است.

سرانجام، بحران متقاطع کووید-۱۹ و مهاجرت فرامرزی در گفتمان سیاسی و مطالبات پیرامون حقوق و منزلت مهاجران فقیر را تجدید کرده است. در واقع، تحقیقات در مورد ابعاد اجتماعی-سیاسی بلایا مدتهاست که امیدها را به بلایا به عنوان یک کاتالیزور برای فعالیت سیاسی مجدد برای پاسخگویی و عدالت بسته است (کوراتو، ۲۰۱۹، پلینگ و دیل، ۲۰۱۰). نکته این است که پتانسیل تحول آفرین اقدامات سیاسی ناشی از بحران کووید-۱۹ در را بیش از حد ایده آل نشوند. اما این در حالی است که نمایانگر سیاست قابل توجهی هستند، زیرا می‌توانند ناتوانی مزمین سازمان حقوق بشر را برای محافظت از امنیت روزمره و کرامت انسانی مهاجران عودت‌کننده آشکار کنند.

فهرست منابع

- Amnesty International. (2020). *As if expendable: The UK government's failure to protect older people in care homes during the covid-19 pandemic*. [Google Scholar]
- Amnesty International. (2020a). USA: Update to Amnesty International Report on COVID-19 in US immigration detention (31 August 2020). <https://www.amnesty.org/en/documents/amr51/2958/2020/en/>
- Amon, J. J. (2020). COVID-19 and detention: Respecting human rights. *Health and Human Rights Journal*. <https://www.hhrjournal.org/2020/03/covid-19-and-detention-respecting-human-rights/>
- Averbuch, M. (2020). With coronavirus spreading, Mexico vowed to empty detention centers — but migrants were thrust into chaos and danger. <https://theintercept.com/2020/05/11/coronavirus-migrants-mexico/>
- Banks, S., Cai, T., de Jonge, E., Shears, J., Shum, M., Sobočan, A. M., Strom, K., Truell, R., Úriz, M. J., & Weinberg, M. (2020). Practising ethically during COVID-19: Social work challenges and responses. *International Social Work*, 63(5), 569–583. <https://doi.org/10.1177/0020872820949614> [Crossref], [Web of Science ®], [Google Scholar]
- Berwick, D. M., Gale, L., Barksdale, F., Hauptman, M., et al. (2020). Protecting Incarcerated People In The Face of COVID-19: A Health and Human Rights Perspective. *Health Affairs Blog*. <https://doi.org/10.1377/hblog20200428.846534/full/>
- Borghese, L., & Braithwaite, S. (2020). 94 doctors and 26 nurses in Italy have died of coronavirus. *CNN Coronavirus News*, April 7. https://edition.cnn.com/world/live-news/coronavirus-pandemic-07-20/h_b7583ec9fa05d053f6faca9b164817eb. [Google Scholar]
- Cahill, S. (20^{٢١}). *Dementia and human rights*. Policy Press. [Google Scholar]
- Carassava, A. (2020). Greece extends lockdown on more than 120,000 migrants, refugees. *Voice of American News*. <https://www.voanews.com/covid-19-pandemic/greece-extends-lockdown-more-120000-migrants-refugees>
- CDC. (2020a). COVID-19 in Correctional and Detention Facilities — United States, February–April 2020. *Morbidity and Mortality Weekly Report (MMWR)*. <https://www.cdc.gov/mmwr/volumes/69/wr/mm6919e1.htm>
- CDC. (2020b). Interim final rule: Control of communicable diseases-foreign quarantine; suspension of introduction of persons into the United States from designated foreign countries or places for public health purposes. <https://www.cdc.gov/quarantine/order-suspending-introduction-certain-persons.html>

- Cheatham, A. (2020). U.S. detention of child migrants. Council on Foreign Relations. <https://www.cfr.org/backgrounder/us-detention-child-migrants>
- Comas-Herrera, A., Zalakaín, J., Lemmon, E., Henderson, D., Litwin, C., Hsu, A. T., Schmidt, A. E., Arling, G., & Fernandez, J.-L. (2020). *Mortality associated with COVID-19 in care homes: early international evidence*. International Long Term Policy Network, CPEC-LSE. <https://ltccovid.org/wp-content/uploads/2020/05/Mortality-associated-with-COVID-3-May-final-5.pdf>. [Google Scholar]
- Coronado, A. (2020). Migrants and advocates call to close detention centers as COVID-19 spreads. Texas Observer. <https://www.texasobserver.org/migrants-and-advocates-call-to-close-detention-centers-as-covid-19-spreads/>
- Echavari, F., & Lanard, N. (2020). ICE Asked parents to choose between family separation and prolonged detention—during a pandemic. Mother Jones. <https://www.motherjones.com/politics/2020/05/ice-family-separation-detention-flores-settlement-coronavirus/>
- Fallon, K. (2020). Greece: 148 refugees test positive for COVID-19, all asymptomatic. Aljazeera. <https://www.aljazeera.com/news/2020/04/greece-148-refugees-test-positive-covid-19-asymptomatic-200421134039733.html>
- Garcia Bochenek, M. (2020). Trump administration uses pandemic as an excuse to expel migrants: Summary expulsion power expanded indefinitely. Human Rights Watch. <https://www.hrw.org/news/2020/05/20/trump-administration-uses-pandemic-excuse-expel-migrants>
- Gelatt, J., Batalova, J., & Capp, R. (2020). An early readout on the economic effects of the COVID-19 crisis: Immigrant women have the highest unemployment. Migration Policy Institute Factsheet. <https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/COVID-19-Unemployment-Women-FS-FINAL.pdf>
- Gonzalez Cabrera C. Panama's Gender-Based Quarantine Ensnarers Trans Woman, 2020. Available: <https://www.hrw.org/news/2020/04/02/panamas-gender-based-quarantine-ensnarers-trans-woman> [Accessed 7 Aug 2020]. Google Scholar
- Habibi, R., Burci, G. L., De Campos, T. C., Chirwa, D., Cinà, M., Dagrón, S., ... & Hoffman, S. J. (2020). Do not violate the International Health Regulations during the COVID-19 outbreak. *The Lancet*, 395(10225), 66-666.
- Harding, S., & Libal, K. (2020). Doing something to fight injustice: Voluntarism, private and community co-sponsorship, and refugee resettlement as political engagement in the United States. In S. Labman & G. Cameron (Eds.), *Private refugee sponsorship: Concepts, cases and consequences*, pp. 247-263. McGill-Queen's University Press.

- Hauslohner, A. (2020). Biden wants more refugees, but it could take years to rebuild the resettlement system. *The Washington Post*. <https://www.washingtonpost.com/politics/2020/12/02/biden-refugees-resettlement-trump/>
- Human Rights Watch . India: COVID-19 Lockdown puts poor at risk, 2020. Available: <https://www.hrw.org/news/2020/03/27/india-covid-19-lockdown-puts-poor-risk> [Accessed 7 Aug 2020]. Google Scholar
- HUMAN RIGHTS WATCH-INDIA. (2020) COVID-19 Lockdown Puts Poor at Risk. [Online]. Available: <https://www.hrw.org/news/2020/03/27/india-covid-19-lockdown-puts-poor-risk> [13 August 2020]. [Google Scholar]
- Inter-Agency Standing Committee secretariat (2020). Interim guidance COVID-19: Focus on persons deprived of their liberty. <https://interagencystandingcommittee.org/system/files/2020-03/IASC%20Interim%20Guidance%20on%20COVID-19%20-%20Focus%20on%20Persons%20Deprived%20of%20Their%20Liberty.pdf>
- International Rescue Committee. (2020). New IRC analysis reveals risk that coronavirus transmission rates in Moria, Al Hol and Cox's Bazar refugee camps could outpace those seen on the Diamond Princess cruise ship. <https://www.rescue.org/press-release/new-irc-analysis-reveals-risk-coronavirus-transmission-rates-moria-al-hol-and-coxs>
- Libal, K., & Kashwan, P. (2020). Solidarity in times of crisis. *Journal of Human Rights*, 19(5), 537-546.
- Margolis, H. (2020). Greece migrant camps unfit for pregnant people. *Human Rights Watch*. <https://www.hrw.org/news/2020/05/27/greece-migrant-camps-unfit-pregnant-people>
- Médecins Sans Frontières (MSF) (2020). MSF calls on Mexico to prevent spread of COVID-19 and release migrants from detention centers. <https://reliefweb.int/report/mexico/msf-calls-mexico-prevent-spread-covid-19-and-release-migrants-detention-centers>
- MÉDECINS SANS FRONTIÈRES (MSF). (2020) MSF: Any Future COVID-19 Vaccines Must Be Sold at Cost and Accessible to All. [Online]. Available: <https://msfaccess.org/msf-any-future-covid-19-vaccines-must-be-sold-cost-and-accessible-all> [13 August 2020]. [Google Scholar]
- Merchant, N. (2020). Judge demands ICE better explain why it won't release kids. *Washington Post*. https://www.washingtonpost.com/health/judge-demands-ice-better-explain-why-it-wont-release-kids/2020/05/22/f0104038-9c911ea-ad79-eef7cd734641_story.html
- Montoya-Galvez, C. (2020). Second immigrant dies of coronavirus complications while in ICE custody. *CBS News*. <https://www.cbsnews.com/news/second-immigrant-dies-of-coronavirus-complications-while-in-ice-custody/>

- Mpoke Bigg. (2020). Vulnerable asylum-seekers struggle to access medical care on overcrowded Greek islands. <https://www.unhcr.org/en-us/news/stories/2020/2/5e4fc07b4/vulnerable-asylum-seekers-struggle-access-medical-care-overcrowded-greek.html#:~:text=With%20more%20than%2018%2C000%20people,conditions%20at%20Moria%20reception%20centre>
- Narea, N. (2020). Trump is continuing deportations during the pandemic. It's causing the coronavirus to spread. Vox. <https://www.vox.com/2020/5/12/21250540/coronavirus-immigration-limits-trump-deportations-guatemala-honduras>
- Nicolosi, S. (2020). Non-refoulement during a health emecy. EJIL: Talk!. Blog of European Journal of International Law. <https://www.ejiltalk.org/non-refoulement-during-a-health-emergency/>
- O'Toole, M., & Carcamo, C. (2020). Citing coronavirus, Trump officials refuse to release migrant children to sponsors, and deport them instead. LA Times. <https://www.latimes.com/politics/story/2020-05-12/trump-officials-coronavirus-refuse-releasing-migrant-kids>
- Papoutsis, E. (2020). The protection of unaccompanied migrant minors under international human rights law: Revisiting old concepts and confronting new challenges in modern migrant flows. *American University International Law Review*, 35(2), 219–258
- Silva, C. (2020, March 18). Fraternities reprimanded for hosting parties amid COVID-19 scare. *The Emory Wheel*. <https://emorywheel.com/fraternities-reprimanded-amid-covid-19-scare-for-hosting-parties/> [Google Scholar]
- UN COMMITTEE ON ECONOMIC, SOCIAL AND CULTURAL RIGHTS. (2020) Statement on the Coronavirus Disease (COVID-19) Pandemic and Economic, Social and Cultural rights. UN Doc. E/C.12/2020/1 (See Para. 12) (Geneva, Switzerland: United Nations). [Google Scholar]
- UN COMMITTEE ON ECONOMIC, SOCIAL, AND CULTURAL RIGHTS. (2000) General Comment No. 14 (2000): The Right to the Highest Attainable Standard of Health. UN Doc. E/C.12/2000/4, 11 (See General Comment 14) (Geneva, Switzerland: United Nations). [Google Scholar]
- UNITED NATIONS. (1993) Vienna Declaration and Programme of Action, adopted by the World Conference on Human Rights, 25 June (Geneva, Switzerland: United Nations). [Google Scholar]
- Villagran, L. (2020, June 10). The Trump administration is turning away unaccompanied children at the border because of coronavirus. USA Today. <https://www.usatoday.com/story/news/nation/2020/06/10/border-patrol-rejects-migrant-children-cdc-rule-amid-covid-19/5333392002/>